

A Magyar Írók Szövetségének levele Nagy-BudapestMunkástanácsaihoz.

Kedves Barátaink !

Mi, magyar írók, csak magyarul tudunk gondolkodni, magyarul tudunk írni. Sorsunk tehát a magyar néphez van kötve. A Magyar munkások, magyar parasztok nélkül nincs és nem lesz magyar irodalom. A Magyar Írók Szövetségének Elnöksége ezért elhatározta, hogy néhány fontos, elsősorban irodalmi, de az egész népet érintő kérdést illetően e levélben leszögezi az álláspontját, hogy ezzel is szolgálja a kibontakozást.

1./ A magyar irodalom - az utóbbi években kialakult nemzeti egységben - csakis a magyar nemzetet szolgálja. Minden olyan kormányzat, mely a nép érdekeit következetesen képviseli, lelkes, hathatós támogatást kap az irodalomtól, hűségnyilatkozatok és propagandaszólások nélkül is, sőt csakis ezek nélkül. De minden, a néptől idegen, a nemzet érdekeivel ellentétes utat járó kormány összeütközésbe kerül az irodalommal, amint azt a Rákosi-Gerő-Révai féle politika idején is láttuk. A magyar nép szereti íróit, mindinkább szívébe zárta irodalmunkat, nem tud és nem is hajlandó nemzeti-nek elismerni egyetlen olyan kormányzatot sem, amely ellentétbe kerül a nemzeti irodalommal.

Éppen ezért a Magyar Írók Szövetsége komoly aggodalommal látja, hogy jelenlegi kormányzati szerveink mind a mai napig nem tudták megtalálni a közös nyelvet nemzeti irodalmunkkal. Irodalmunknak nem adtak lehetőséget arra, hogy függetlenül, szabadon, zavartalan igazmondással szólaljon meg. Lapjaink megjelenését lehetetlenné tették. Ebben és minden más, az irodalmat, kultúrát illető kérdésben olyan hivatali szerveket foglalkoztatnak, amelyek nem alkalmasak és nem méltók arra, hogy ilyen alapvetően fontos kérdésekben intézkedjenek, de ezenfelül nagyrészt fölöslegesek is.

Ennél is nagyobb aggodalommal látjuk azonban, hogy egyes vezető funkcióban lévő politikusok alantas módon támadják, rágalmazzák a magyar írókat. Az irodalom méltóságával nem egyeztethető össze, hogy olyan utszéli kirohanásokkal, aminőket Marosán Györgytől a legszélesebb nyilvánosság ismételt hallott, vitába szálljon. Kötelességünk azonban arra rámutatni, hogy a közvélemény az ilyen megnyilvánulásokért az egész kormányzatot teszi felelőssé. Kétségtelen az is, hogy a nép a rágalmak hatása alatt nem az írókat, hanem a rágalmozókat ítéli el. Az Írószövetség Elnökségének meggyőződése szerint az ilyen demagógia semmi más célt nem szolgálhat, mint azt, hogy az irodalom és a nép közé éket verjen, a népet leghűségesebb szövetségésétől, a nemzeti irodalomtól elidegenítse és ezzel is gyengítse. Nagyon hasznosnak tartanók a kibontakozás érdekében, ha Önök, kedves Barátaink, ezektől a megnyilvánulásoktól nyilvánosan és félreérthetetlenül elkülönülnének és azokat megbélyegeznék.

2./ A magyar nemzeti irodalom egysége a Rákosi-Gerő-Révai féle népellenes politika és kulturpolitika elleni küzdelemben edződött meg és az októberi dicsőséges napokban jutott el a beteljesüléshez. Ezértis érint érzékenyen minden magyar író, ha a magyar nép nagy harcát és ezzel kapcsolatos legszentebb érzelmeit bárki is megsérti. Ez történt akkor, amikor nagy népmozgalmunkról szólva abban eltulozzák az ellenforradalmi elemet, elhallgatják az alapvetően haladó forradalmi jelleget, nemcsak bennünket, de az egész magyar népet nyugtalanítja, ha eltitkolják vagy lekicsinylik a legszélesebb tömegek, az ifjúság és az írók feltétlen ragaszkodását a szocializmus valódi vívmányaihoz. Bántja és sérti, ha elhallgatják azt a ma fokozottan érvényes elszántságunkat, hogy ezeket mind a horthysta, mind a rákosista restauráció ellen életünk árán is megvédjük. Mi írók büszkék va-

gyünk és maradunk arra, hogy október 23-a eszmei előkészítésében jelentős részünk volt. Ugyanígy szerepet akarunk vállalni a nemzet további haladásában is. Aggodalommal tölt el bennünket, hogy a kormányzati szervek különféle megnyilvánulásaiban - utalunk itt Kádár János beszédeire is - megállapítható a közelmúlt eseményeinek át- meg átértékelése, mégpedig azzal a tendenciával, hogy mind kevesebb említés essék a magas erkölcsi színvonalról, a dicsőséges elemről és mind nagyobb súlyt kapnak az ellenforradalmi megnyilvánulások. Aggályosnak tartunk ma minden olyan tevékenységet, mint "FEHERKÖNYV" szerkesztése, stb. Megítélésünk szerint ezek ma nem a történelmi igazság megállapítását, hanem ellenkezőleg, annak eltorzítását szolgálják, mert helytelenül előtérbe tolják a csak másodsorban fontos negatív jelenségeket. Ez pedig megerősíti a népben azt az amugyis meglévő aggodalmat, hogy a kormányzat egyes szervei nem állnak október 23-a alapján, hanem restaurációra törekszenek.

A magyar írók a valóságnak ilyen eltorzításához nem nyújtanak segédkezet és kériük Önöket, hogy szintén lépjenek fel ez ellen a gyakorlat ellen.

3v/ A Magyar Írók Szövetségének a munka megindítása, a gazdasági élet új, a nemzeti sajtóságoknak megfelelő, valóban szocialista alapon való ujjáéledése tekintetében semmiféle külön, a munkásosztálytól és a parasztságtól eltérő elgondolása nincs, és nem is helyes, hogy legyen.

Az Írószövetség e kérdésekben feltétlenül csatlakozik a nemzeti haladás erőihez és az egyre izmosodó munkástanácsoknak, a valódi társadalmi helyüket mindinkább elfoglaló szakszervezeteknek és a parasztság remélhetőleg hamarosan felépülő szerveinek tulajdonit döntő ~~járványosságát~~ szerepet. Különösen meleg szeretettel látjuk a munkástanácsok és a munkásság más szerveinek harcát a munkás-önkormányzatért, a munkásság forradalmi jogainak biztosításáért. Álláspontunkat több nyilatkozatban leszögeztük már és ezúton is tiltakozunk az ellen, hogy illetéktelen megnyilvánulásokat vagy hamisítványokat zavartkeltő módon az Írószövetségnek tulajdonítsanak. A legnagyobb rokonszenvvel szeretnénk mielőbb támogatni olyan törekvéseket, amelyeknek célja az, hogy a nemzet fő erőire támaszkodó, széles nemzeti alapon nyugvó, a függetlenségért, nemzeti szabadságért és szuverénitásért küzdő, a szocializmus vívmányait, a demokráciát mindkétféle restauráció ellen erélyesen megvédő kormány jöjjön létre. Hisszük, hogy a kibontakozás a nép erejére támaszkodva lehetséges, és kijelentjük, hogy a magyar irodalom, mint történelmünkben mindig, saját lelkiismeretére hallgatva, a népet és csakis a népet szolgálva hozzá fog járulni a mielőbbi felemelkedéshez.

Kedves Barátaink ! Mivel az Írószövetségnek ezidőszert semmiféle publikálási lehetősége nincs, kérjük Önöket, hogy a rendelkezésükre álló sajtóban közöljék ezt a levelünket és a benne foglalt gondolatokat minél szélesebb körben propagálják.

Hazafias üdvözléssel

Erdei Sándor

a Magyar Írószövetség főtítkára.

Apr. 1956/949